

”مینی بچی - تمہیں پڑھائی ۾ کیی ٹکنا نہیں ہئے، اُٹک بننا ہئے،

اُٹک بننا اُرتات کرماتیت اوستا کو پانا“

پرشن :- تم بچوں نین آپی کوئسی پرتگیا کی ہئے اور کیوں؟

اُتر :- تم نین پرتگیا کی ہئے ک کسکو پی دک نہیں دینگی۔ سپکو سک کا راستا

بنائینگے۔

پرشن :- کن بچوں کی پالنا یگیہ سین ہوتی ہئے؟

اُتر :- جو آپنی کو ترستی سمجھتی ہئے اُرتات پورا دل سین سپ کچھ سریندر کرتی

ہئے۔ وہ رہتی پی گرہست وھنوار ۾ ہئے، دنڈا پی کرتی ہئے لیکن ترستی ہئے۔ تو جئسی شو بابا کی خزانہ سین کاتی ہئے۔

گیت :- تمہیں ہو ماتا....

اوم شانتی . بچوں کو باپ ملا ہئے اور اب انیو سین کھتی ہئے ک بروبر کانتی سین قول اور

کوئی بناء نہیں سکتی۔ پارت دئوی قولون کا پرستان تا۔ آپی کانتون کا جھنگل ہئے۔ تم بچی

آپی جو سنتی ہو یہ مھاواکیہ سنتی ہو، وہ اونچ تی اونچ ہئے نان۔ اُنکی ہرایک بات مہان

ہئے۔ مہان سک کا ساگر ہئے۔ مہان گیان کا ساگر ہئے۔ مہان شانتی کا ساگر ہئے۔ بچی آچی ریت

سمجھ چکی ہئے۔ آگی ہر بات ۾ کانتی تی۔ ہر کرم اندریون سین ایک دو کو دک ہین دیتی

تی۔ اب ہر خد ہین کرم اندریون سین کسکو دک نہ دینی کی پرتگیا کرتی رہتی ہئے۔

جئسی باپ دک ہرتا سک کرتا ہئے وئسی بچوں کو پی بننا ہئے۔ کوئی کو پی دک نہیں دینا

ہئے۔ ہرایک کو سکدام کا ہین راستا بتانا ہئے۔ یہ سپ برہماکمار کماریان کسکی مت پر

چلتی ہئے؟ شریمت پر۔ برہما کی مت گائی ہوئی ہئے۔ یوں تو سپی کو کھ دیتی ہئے گرو برہما،

گرو وشنو، پرنٹو گرو کوقر پگوان نہیں کھا جاتا۔ اُنھوں کو دیوتا کھا جاتا ہئے۔ ماتا پتا پی اُنکو

نہیں کھ سکتی۔ بابا نین سمجھایا ہئے لوکک مات پتا سین تو الپ کال سک کا ورثا ملتا ہئے۔

وہ ملتی ہوئی پی قر پرلوکک مات پتا کو یاد کرتی ہئے۔ برہما وشنو شنکر کو تو نہیں یاد

کرینگے۔ اُنکو مات پتا نہیں کھینگے۔ وی تو سوکیر وطن واسی ہئے نان۔ اُنکو برہما دیوتا یہ

نمہ، وشنو دیوتا یہ نمہ کھتی ہئے۔ اتنی سپ بچی کسکو مات پتا کھ نہ سکی۔ سورب ۾

لکشمی نارائٹ کو پی سپ مات پتا نہیں کھ سکتی۔ یہ پرلوکک مات پتا کی لیٹی گاتی

ہئے۔ تم مات پتا ہر ہالک تیری.... بہت کرکی آشیرواد، کرپا بہت مانگتی ہئے۔ آپی تم بچی

جانتی ہو بیحد کا باپ کئسی آشیرواد اُتوا کرپا کرتی ہئے۔ اُتسی تو نہیں کھتی ہئے

آیوشوان پو، چرنجیوی پو۔ باپ تو آکر سہج راج یوگ اور گیان کی سکیا دیتی ہئے۔ آشیرواد وا

کرپا پبٹی مارگ ۾ دیر دیتی ہئے ایک دو کو۔ آچی درشتی رکنا، دیا درشتی رکنا سو تو پرر پتا

پر ماتما کی سوا کوئی رک نہ سکی۔ اُتسی نہیں کوئی دیکنی سین دیوتا بن جاتی ہئے۔

نہیں، یہاں تو یہ پانشالا ہئے۔ پانشالا ۾ پڑھنا ہوتا ہئے۔

آپی تم جانتی ہو وہی نراکار اس ساکار تن ۾ آئی ہئے۔ ماما، بابا، دادا یہ کُتنب

هوئا نان، ايشوريه پريوار. اِٽني بڙي پانشالا ٿورا شهر سين دؤر هوني چاهيئي. يهان پي ديكو شهر سين ڪٿنا دؤر هئ. ڪٿنا سَنَاقا لڳا هوئا هئ ڪيونڪ همين چاهيئي هين شانتني. همڪو جانا هئ شانتني ڌام. شانتني ڌام ڪسڪو ڪها جاتا هئ، وه آب تهر سمجھتي هو. آتما تو هئ هين شانت سورپ. من ڪو شانتني چاهيئي. اُٽسي نهين ڪه سڪتي ڪ آتما ۾ هين من ٻڌي هئ نان. آتما اؤر شرير اَلگ اَلگ هئ. ناڪ، ڪان آد ڪو شانتني نهين چاهيئي. شانتني چاهيئي آتما ڪو. آتما ۾ هين سارا ڀارت ڀرا هوئا هئ، وه اِمرج تب هوئا هئ جب شرير ملي. آتما ۾ هين سارا ڪيل ڀرا هوئا هئ. اِٽني چوڻي سي آتما ۾ ڪٿنا ڀارت هئ. شرير ملني سين هين وه ڀارت بجائينگي. يه پي اُپي تهر جانتني هو. بروبر ديوي ديوتا ڌرم والي آتما ۾ هين 84 جنمون ڪا ڀارت هئ. يه اُپي تهر جانتني هو. ستيگ ۾ نهين جانيئگي. اِس سميه هين گايا جاتا هئ هيري جئسا جنر اَمولڪ.... ڪيونڪ تهر اُپي ايشوريه اؤلاد بني هو. ماما بابا ڪهتي هو نان. اَڳيان ڪال ۾ جو گاتي ٿي تهر مات پتا.... يه ڪسڪي مهما هئ يه پي نهين جانتني ٿي. تهر پريڪٽيڪل ۾ اُپي سوڪ گهنيري ڪا ورثا لي رهي هو. اُپي سمجھتي هو ڪ جنر جنمانتر شاستر پڙهتي پي نيچي هين اُترتي آئي. يه پي ڊراما ۾ نوڻڌ هئ. پڙتي ڪرني هين هئ. نه پڙتي بدلي هئ، نه گيان بدلي هئ. پڙتي ڪي بڙي سامڙي هئ. ويد شاستر آڻاه هئ. لست نڪالو تو بڙي لست هو جانيئگي. ساري دنيا ۾ ڪيا ڪيا ڪر رهي هئ. ڪٿني ميلي ملاڪڙي آد هوتي هئ. آب باپ ڪهتي هئ بچي آڏا ڪلپ پڙتي ڪرتي ڪرتي ٿڪ ٿڪي هو. اِس پڙهائي ۾ تو ٿڪني ڪي بات هين نهين اِسر تو اؤر هين خوشي هوتي هئ ڪيونڪ يهان هئ ڪمائي. ڪمائي ۾ ڪي اُباسي وا جهٽڪي نهين آني چاهيئي. ڌارڻا ڪچي هئ، ناليج ڪي وٺليو ڪا پتا نهين هئ تو سُستي آتي هئ. باپ ڪي ياد ۾ بڻني سين پي بهت ڪمائي هوتي هئ. اِسر ٿڪنا نهين هئ. وويڪ ڪهتا هئ تمڪو اُٿڪ ضرور بننا هئ. پرشارت ڪرتي اُٿڪ ارڻات ڪرماتيت اوستا ڪو پانا هئ. آب جو پرشارت ڪرينگي. مالها ڪٿني چوڻي هئ. پرڃا تو بهت بنتي هئ. باپ تو پرشارت ڪراتي رھتي هئ. ڪهتي هئ فالو فادر مدر. بچي تو ڏير هئ نان. پرڃا پتا برهما ڪي پي اُٿڊا پٽيد بچي هئ نان. شو بابا ڪي اُٿڊا پٽيد بچي نهين ڪهينگي. شو بابا ڪي بچي ارڻات آتمائين تو هو هين. اَڳيان ڪال ۾ پي شو بابا ڪهتي رھتي هئ. پرنٽو شو بابا ڪوئن هئ؟ اُنڪا ڪيا ڀارت هئ؟ يه ڪوئي پي نهين جانتني هئ. شو بابا ڪهتي هئ ميرا پي ڊراما ۾ ڀارت نوڻڌا هوئا هئ. اُٽسي نهين جو چاهون سو ڪرون. همارا پي جو ڀارت هونگا وهي چلينگا نان. اِسر ڪرپا وا آشيرواد مانگني ڪي بات هين نهين هئ. باپ جانتني هئ ڪ بچون ڪي پالنا ڪئي ڪرني هئ گيان اؤر يوگ سين. تمھاري پالنا هئ هين گيان اؤر يوگ ڪي. مجھي ڪهتي هين هئ بابا ڪيونڪ رچنا ٺھرا نان. تو ضرور بابا ڪهينگي. لوڪ ماباپ هوتي هوئي پي پرلوڪڪ باپ ڪو ياد ڪرتي هئ. اُپي تهر جانتني هو پرلوڪڪ مات پتا اُٽسي هوئي هئ. همڪو راج يوگ سڪاء رهي هئ. هان، شرير نرواه تو سپڪو ڪرنا هين هئ. پرهيز ڪي ليئي يه سمجھايا

جاتا هئ ڪَ اُڀوٽر ڪوئي وستو نهين کائي هئ. باقي گهر ۾ تور هئا هيئن هئ. سريندر هو گيا نان. بابا
 يه سڀ ڪڇ آپکا هئ. بابا ڪا سڀ ڪڇ سمجھ ڪر چلتي هئ تو وه جو کاتي هئ سو يگيه ڪا
 هيئن هئ. هر ٿرستي هئ. هر يگيه ڪا کاتي هئ، وو تو ستوگڻي هيئن هئ. اگر آرڀڻمي نهين هئ،
 آپني ڪو ٿرستي نهين سمجھتي تو ڦر وه يگيه ڪا نهين هوئا. پھلي تو آپني ڪو ٿرستي سمجھنا
 هئ. منش ڪھتي پي هئ ڪ ايشور هيئن سيڪو ديني والا هئ. ديوتائون ڪي پوجا ڪرتي هئ.
 سمجھتي هئ انھون دواران ملتا هئ. ٿرو سين ملتا هئ، اُٿسي پي سمجھتي هئ. پرنٽو ديني والا
 سيڪو ايڪ هيئن باپ هئ. سيڪا داتا ايڪ هئ. پڳتي مارگ ۾ هرايڪ ايشور ڪي پاس هيئن انشوٽر
 ڪرتي هئ. سمجھتي هئ دوسري جنر ۾ ملينگا. ٿر پي سڀ ڪڇ بابا ڪي پاس انشوٽر ڪرتي هو.
 يه سڪيا ملتي هئ، دوسري جنر ڪي ليئي. اچي ڪرمون ڪا ڦل ملتا هئ. ايشور آرڀڻ ڪرتي
 هئ. ايشور ڪو آرڀڻ اَرڻات انشوٽر ڪرتي هئ. وه هئ ان ڊئريڪٽ اوڙ يه هئ ڊئريڪٽ. وه
 پرر پتا پر ماتما ڪو جانتي نهين تو سڀ ڪڇ آرڀڻ نهين ڪر سگھي. يهان تو سڀ ڪڇ آرڀڻ
 ڪرتي هئ. باپ ڪھتي هئ آپني ڪو ٿرستي سمجھو. ٿر جو کاتي هو وه سمجھو هر شو بابا ڪي
 يگيه سين کاتي هئ. سنڀال پي ڪرني هوتي هئ. ڪوئي تموگڻي پوڳ لڱاء نه سگھي. مندر ۾ پي شڏ
 پوڳ لڱتا هئ. وه وئشو هيئن رھتي هئ. وڪاري تو سڀي هئ. نروڪاري سريشت شرير يهان آئي
 ڪهان سين؟ لڪشمي نارائڻ ڪي سريشت شرير هئ نان. پرشتاچاري وڪاري ڪو ڪها جاتا هئ.
 آبي ٿر بچي سمجھتي هو هر مات پتا ڪي سنمڪ بڻي هئ، جنڪو آڏا ڪلپ پُڪارا هئ. آڏا
 ڪلپ پڳتي ڪرني والي هيئن يهان آئينگي. بهت تيڪي پڳتي ڪرتي هئ. ٿر بچون ڪو ڦر تيڪاء
 بيان اُٿانا هئ. ٿوري ۾ هيئن راضي نهين هونا هئ. ڪٿني پائنتس دي جاتي هئ سمجھني ڪي
 ليئي. ٻوڊيان تو اتنا سمجھ نه سگھي. اُنڪو ڦر بابا ڪھتي هئ ٿر ڪسڪو صرف يه سمجھائو ڪ
 پرلوڪڪ باپ ڪا پريچيه هئ تو اُس باپ ڪو ياد ڪرو. ٿر پڳت هو، وه پڳوان هئ. پڳوانو واچيه
 ٿر ميري ڪو ياد ڪرو تو ٿر ميري مڪتي ڌام ۾ آجائينگي. ڪرشن ڪھينگي ميري وئڪنڌڌام
 ۾ آجائينگي. پھلي تو نرواڻ ڌام ۾ جانا هئ، تو ضرور نراڪاري باپ ڪو ياد ڪرنا پري. ڪرشن
 پي ديه ڌاري هو گيا. اُنڪو ياد ڪرنا گويا پانچ تتوون ڪي وناشي شرير ڪو ياد ڪرنا. يه تو
 پڳتي مارگ هو گيا. اَب ٿر بچي جان گئي هو ڪ پڳتي ڪا ڪٿنا وستار هئ. سيڪنڊ ۾ اِس گيان
 سين سورڳ ڪا ورثا مل جاتا هئ. ڊن ڪي باد رات اوڙ رات ڪي باد ڊن. پڳتي هئ رات. نوڪرين
 کاتي هئ نان اِس ليئي نام هيئن رکا هئ اُنڌياري رات. جانتي پي هئ برهما ڪا ڊن، برهما ڪي
 رات. وشنو ڪي ليئي ڪيون نهين ڪھتي! يه گيان آبي ملتا هيئن ٿر برهمڻون ڪو هئ، اِس ليئي
 برهما ڪي ليئي گايا هوئا هئ. برهما هيئن ڊن اوڙ رات ڪو جانتي هئ. برهما جانتي هئ اَب رات
 پوري هوئي، ڊن هونا هئ. برهمڻون ڪا ڊن اوڙ رات. يه سمجھني ڪي بات هئ نان. وشنو اُٿسي
 نهين ڪھينگي هماري رات اوڙ ڊن. ٿر ڪه سگھي هو اِس گيان سين هيئن ٿر اتني اونچي
 پرالڙ پاتي هو، ڦر يه گيان گهر هو جاتا هئ. ڊراما ۾ يه شاستر آد پي نوڏي هوئي هئ. ڦر وهي
 شاستر بنينگي، جسڪي ليئي ڪھتي هئ پر مپرا سين چلي آتي هئ. اُٿسي نهين ڪ ڌرتي سين
 شاستر نڪل آئينگي. باپ آڪر ستيه بتلاتي هئ. يه پڳتي مارگ ڪي سامگري ڦر سين وهي
 نڪلينگي. ٻوڊي ماتائون ڪو يه پي ياد ڪراءِ دو ڪ اونچي تي اونچ هئ شو بابا جو پر مڌام ۾

رهندي هئ. جهان آتمائين رهندي هئ، وه هئ اونچ ٿانء. مول وطن ڦر سوكير وطن ۾ هئ برهما وشنو شنڪر. ڦر استول وطن ۾ آڻو تو پهلي لڪشمي نارائڻ ڪا راجيه هئ. جو نئين رچنا باپ رچ رهي هئ. پنتون ڪو پاڻ بنا رهي هئ. ڪهتي پي هئ پنت پاڻ آڻو تو ضرور ساري سرشتي پنتون ڪي هئ اُنڪو آڪر پاڻ بناتي هئ. جو محنت ڪريندي وهي پاڻ دنيا ۾ آئيندي. مول بات هئ اپني باپ اؤر گهر ڪو ياد ڪرنا. سپڪو يهي ڪهو هي آتمائين آب گهر جانا هئ. تهر آتمائون ڪو لي جانا هئ. شريهر تو سپڪي ختم هو جائيندي. آتما ڪي ناتي سڀ پائي پائي هئ. بردرس هئ ڦر شريهر ڪي ناتي پائي بهن هئ. بهت ميني ميني باتين هئ.

تهر يهان هاسٽل ۾ بڻي هو. تهر يهان ڪي رهواسي هو. هاسٽل ۾ اس ليئي رڪتي هئ ڪ بهر ڪا خراب سنگ نه لڳي. يهان تمڪو نروڪاريون ڪا سنگ هئ. اچا آج تو برهما پوچن هئ. شو بابا تو ڪاتي نهين هئ. وه تو آيو ٻڌتا هئ. ديوتائون ڪو برهمڻون ڪا پوچن اچا لڳتا هئ ڪيونڪ اس برهمڻون ڪي پوچن سين ديوتا بندي هئ. تو برهمڻون ڪي پوچن ڪا ڪننا مهتو هئ. اُنڪا بهت اثر ڀرتا هئ. تمڪو پڪي يوگيون ڪا پوچن ملي تو ٻڌي بهت اچي هو جائي. سارا دن شو بابا ڪي ياد ۾ رهو. ڪوئي سؤدرشن چڪر ڦراتي پوچن بنائي، اُتسي يوگي چاهيئي. پوٽر تو بهت هوتي هئ. وڏو ماتا اُتو ڪماريان پي پوٽر هوتي هئ. پرنٽو يوگن پي هو. يوگن ڪا پوچن ملي تو تمهاري بهت اُنتي هو جائي. 5-7 اُتسي چاهيئي. آگي چل ڪر تمهاري اُتسي اوستا هو جائيندي. يوگ ۾ بهت مدد مليندي. اُتسي بچي هو جو يوگ ۾ ره ڪر پوچن بنائي. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) مات پتا ڪو فالو ڪرتي هوئي گيان يوگ سين سپڪي پالنا ڪرني هئ. اُسي پالنا ۾ رهنا هئ. گيان يوگ ۾ تيڪا جانا هئ.
- (2) پوٽر اؤر يوگن ڪي هات ڪا پوچن ڪانا هئ. ٻڌي ڪو شڏ بناني ڪي ليئي پوچن ڪي بهت ڀرهيڙ رڪني هئ.

وردان - ترڪالدرشي استتي ۾ ره ڊراما ڪي هر سميه ڪي ڀارت ڪو ديڪني والي ماسٽر ناليچفلڀو

ترڪالدرشي استتي ۾ استت ره ڪر ديڪو ڪ هم ڪيا ٿي، ڪيا هئ اؤر ڪيا هونگي.... اس ڊراما ۾ همارا وشيش ڀارت نوڏا هوئا هئ. اتنا سپشت اُنيو هو ڪ ڪله هر ديوتا ٿي اؤر ڦر ڪله بنني والي هئ. همين تينون ڪالون ڪي ناليچ مل گئي. جيئي ڪوئي پي ديش ۾ جب ٿاپ پائنٽ ڀر ڪري هوڪر ساري شهر ڪو ديڪتي هئ تو مزا آتا هئ. اُتسي سنگر يگ ٿاپ پائنٽ هئ. اس ڀر ڪري هوڪر ناليچفل بن هر ڀارت ڪو ديڪو تو بهت مزا آئيندا.

سلوگن - جو سدا يوگ يڪت هئ انهيڻ سرو ڪا سهيوگ ستهه ڀراپت هوتا هئ.